

Pani Ewa Nowakowska – Zajdel - matura 1978 roku jest przez pacjentów nazywana „bardzo dobrym lekarzem, oddanym pacjentom bez reszty, wspaniałą kobietą”.

Absolwentka klasy o profilu matematyczno-fizycznym, wychowanka profesora Zbigniewa Godniewicza, prymuska – skierowana została bez egzaminu na studia medyczne, które ukończyła w 1984 roku. Laureatka zapytana o wybór kierunku studiów odpowiada, że na medycynę zaprowadziła ją ciekawość drugiego człowieka.

Szybko zdobyła I i II stopień specjalizacji z zakresu chorób wewnętrznych, a w 1994 stopień doktora nauk medycznych.

W 1999 r. uzyskała specjalizację II stopnia z zakresu chemioterapii nowotworów, w 2003 z zakresu onkologii klinicznej, a w 2004 ze zdrowia publicznego.

W 2010 roku na podstawie rozprawy, dorobku naukowego i kolokwium habilitacyjnego Rada Wydziału Lekarskiego z Oddziałem Lekarsko-Dentystycznym w Zabrze nadała jej tytuł doktora habilitowanego nauk medycznych.

Pani Ewa Nowakowska-Zajdel pracę w szpitalu łączy z działalnością naukowo-dydaktyczną. Jej podstawowym miejscem zatrudnienia jest Śląski Uniwersytet Medyczny w Katowicach. Swoje działania zawodowe łączy z działalnością organizacyjną - zasiada między innymi w Senackiej Komisji do spraw Studiów, Studentów i Jakości Kształcenia na kadencję 2012-2016, bierze udział w pracach Zarządu Śląskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Onkologii Klinicznej, jest członkiem Rady Naukowej czasopisma OncoReview. Artykuły naukowe laureatki są publikowane w recenzowanych czasopismach naukowych i cytowane w pracach naukowych innych autorów. Jest promotorem 2 rozpraw doktorskich, opiekunem 3 kolejnych i promotorem kilkudziesięciu prac magisterskich oraz recenzentem prac doktorskich, magisterskich i naukowych. Realizowała liczne projekty badawcze, między innymi grant naukowy Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Międzynarodowy Program Badawczy realizowany w 19 krajach europejskich – *Heath Behaviour Survey Project*.

Mimo wielu sukcesów naukowych, pozostała osobą miłą i skromną o dużej kulturze osobistej.

Laureatka bardzo dobrze wspomina szkołę i utrzymuje kontakty z wieloma nauczycielami i rówieśnikami. Docenia nauczycieli, którzy wykazywali się kreatywnością i odwagą. Wspomina, że nauczyciele traktowali uczniów w sposób indywidualny i prezentowali postawy życiowe, które były bardzo ważne, podkreśla, że każdy z nich ma swoje miejsce w jej pamięci. Lekcje były czasami prowadzone w sposób niekonwencjonalny jak na tamte czasy, np. zadania z matematyki były rozwiązywane na zasadach konkursowych i uczniowie w nagrodę otrzymywali pęczek rzodkiewek lub jabłka... Na lekcji historii podejmowane były tematy wówczas "zakazane" - sprawa katyńska, Powstanie Warszawskie.

Na lekcjach z języka angielskiego dzięki opowieściom nauczycielki uczniowie przenosili się "poza granice kraju", co wówczas było egzotyczną podróżą.

Zapytana o to, co jest ważne w czasach szkolnych, stwierdza: „po pierwsze nawiązanie relacji z rówieśnikami - relacji koleżeńskich, a może i przyjacielskich. Nabycie umiejętności funkcjonowania w grupie, tworzenia ważnych rzeczy wspólnie! Po drugie a może i po pierwsze, umiejętność obserwacji w dobrym tego słowa znaczeniu swoich nauczycieli, ich umiejętności dydaktycznych, tolerancji i życzliwości wobec uczniów, ale także ich konsekwencji, bez tych cech nie można by było czegokolwiek nauczyć.”

Dodaje, „że w szkole nabywamy także umiejętności rozstrzygnięcia, co w grupie nie jest dobre, a co dobre, jaką postawę szanujemy.”

Dobry lekarz, mądry i dobry człowiek, odpowiedzialny wykładowca – pani Ewa Nowakowska-Zajdel.